

Pour Mi

Títol: Pour Mi

Autors: Olivier Messiaen, Claire Delbos

Intèrprets: Liv Elise Nordskog, soprano; Signe Bakke, piano

Segell discogràfic: LAWO

Claire Delbos és avui a penes recordada com la primera esposa d'Olivier Messiaen. Filla de Victor Delbos, professor de filosofia a la Sorbona, Claire era una violinista de gran volada. Havia estudiat també composició a la *Schola Cantorum* de París, on havia rebut els consells de Vincent d'Indy. En un article que Messiaen signa el juny de 1937 a la revista francesa *La Sirène*, se'ns informa d'un concert privat en què s'han interpretat les melodies d'un cicle per a cant i piano de Claire. Un cicle, ens diu Messiaen, d'una sensibilitat «ardent, tendra i trista». El cicle en qüestió és *L'Ame en bourgeon*. Reprèn el títol del recull de poemes que Cécile Sauvage, la mare del compositor, havia redactat poc de temps abans del naixement del seu fill Olivier. Claire i Olivier havien contret matrimoni el 1932, cinc anys abans de l'estrena d'aquest cicle de

cançons. Aquell mateix any, tots dos donaven l'estrena del *Thème et variations*, per a violí i piano, que Messiaen dedicava a Claire. Res podia fer imaginar el tràgic destí que hauria de conèixer aquella bella història. A finals de la segona Gran Guerra, la memòria de Claire començà de donar símptomes de disfunció. L'empitjorament progressiu es diagnosticà més tard com una malaltia neurològica degenerativa, cosa que va conduir la família —després de nombrosos internaments de Claire en hospitals on se la va atendre i examinar—, a ingressar-la finalment en una residència, a La Varenne. Des del 1954 fins a l'any de la seva mort, esdevinguda el 1959, la vida de Claire es consumiria a poc a poc, com la llum d'una espelma. Entre les poques obres que Claire ens va deixar, aquestes cançons de *L'Ame en bourgeon* són el testimoni més fidel d'una obra curta però intensa.

Messiaen no va errar els adjectius quan definia aquest cicle. L'expressió ardent de les seves línies melòdiques contrasta extremament amb la tendresa maternal —Delbos i Messiaen foren pares, el mateix any de l'estrena de l'obra, d'un nen a qui posaren per nom Pascal— que la tristor dels poemes de Sauvage evoca. La soprano Liv Elise Nordskog i la pianista Signe Bakke han aplegat en aquest disc, produït pel segell LAWO, el cicle de Claire Delbos juntament amb un altre cicle de cançons que Messiaen li va dedicar, els *Poèmes pour Mi*, que també estrenaven junts el 1937. Aquesta música és el mirall d'un món que ja no existeix, d'un món que poc després entraria en la més profunda obscuritat per a no tornar a veure la llum: aquell món d'ahir, del que Claire mai tornaria. Així ho reflecteix Nordskog, que amb una coloració formidable sap esprémer aquella veu de què parlava Sauvage en els seus poemes. Els acords de Bakke, tan ben amidats en la seva justa dinàmica, bressen aquesta ànima que habita a l'interior de la gemma. El seu silenci és la resposta al crepuscle d'un demà que mai no va arribar.

Text: Vicent Minguet

Sonograma Magazine